

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal og Venstre i det hele taget har stillet en Betragtning op angaaende et Normalbudget for Forsvarsordningen af 1922, som Venstre skal have staaet paa, som Venstre ogsaa skal have staaet paa i Foraaret 1929, og som skal være det, de nu forlanger ogsaa af den socialdemokratiske Regering. Maa jeg overfor hele den Betragtning gøre den Bemærkning, at vi havde i god Tid, nemlig under Finanslovens første Behandling i Efteraaret 1928, stillet det Spørgsmaal til daværende Forsvarsminister Brorsen: Hvad vilde Forsvarsordningen af 1922 ført ud i Livet koste? Det Spørgsmaal maatte man have besvaret, naar man krævede Overensstemmelse mellem Lov og Bevilling. Derfor var det efter vor Opfattelse — og det vil man efter min Mening ikke kunne bestride — en Lovgivning paa Finansloven, som da fandt Sted, saavel som den, Socialdemokratiets Regering vil nu, er det.

Vi kan ikke anerkende, at den daværende Regering eller Venstrepartiet skal være den Faktor, der afgør, naar der er Lovgivning paa Finansloven for en Lovs Vedkommende. Det kan de for deres Vedkommende ikke afgøre selv; objektivt set maa det afgørende være dette, at denne Lov med dens Forudsætninger, Rammer og alt i Orden kan føres ud i Livet; og der havde vi den daværende Forsvarsministers Ord for, at det kunde den ikke med den Bevilling, Regeringen foreslog paa Finansloven.

Naar det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu siger, at han tror mig, naar jeg siger, at det ved den Afstemning, der fandt Sted, alene var Forsvarsspørgsmaalet, der spillede ind, men at man derigennem gjorde Forsvarssagen stor Skade, ja, saa kan det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke — og jeg vil ogsaa raade ham til ikke at forsøge derpaa, thi det vil ikke lykkes ham — lægge Tingene saaledes til Rette, at han siger: Vi fra konservativ Side havde alene at bøje os i denne Sag, Venstres Regering og Venstre havde ingen Hensyn at tage til Sagen. Saaledes kan han ikke, hvis han vil tage sig selv og sit Parti som et forsvarsvenligt Parti, stille Sagerne op. Begge Parter havde Rettigheder, og begge Parter havde Pligter. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, at Fremtiden nok skal bære

Vidnesbyrd om, hvem det var, der følte mest Pligt overfor Sagen.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Hvis jeg forstod det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen rigtigt, sagde han sidst, at de Godser maatte jo være uøkonomisk og daarligt drevet, men det mener jeg, han ikke har Ret i. Under Krisen har der været mange Gaarde, Godser og Husmandssteder, der har været fortrinligt drevet, men som ikke har givet fuld Rente, maaske slet ingen Rente. Han har saa fuldstændig Uret i, at det, at en Godsejers Kapital ikke giver fuld Rente, er Udtryk for, at Gaarden er daarligt og uøkonomisk drevet. Og saa er det, jeg spørger ham: Vil han virkelig af med den Lov, fordi den fortrinsvis kommer Godsejerne til gode, vil han ikke hellere have Loven saadan, at *alle* falder ind under den? Jeg kan ikke begribe, at der skal være nogen Grund til at tage den ene eller den anden Stand ud og bedømme Loven efter det. Det er rimeligt, at vi indretter vore Skattelove saaledes, at vi lemper Formueskatten for den Mand, der har sine Penge anbragt i Virksomheder, som af en eller anden Grund for en Tid gaar daarligt, Skove, Fabriksbygninger, Ejendomme, medens vi ikke gør det for de Formuer, der er udmærket sikkert anbragt og giver et godt Udbytte.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed maa de korte Bemærkninger være afsluttet.

Madsen-Mygdal: Det skal ikke lykkes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at blande to Ting sammen, som intet som helst har med hinanden at gøre. I 1925 og nu igen i Aar er der af den socialdemokratiske Regering paa Finansloven foreslaaet Beløb, som er i absolut Modstrid med bestemte i Loven anførte Beløb. Noget saadant har ikke været Tilfældet noget andet Aar, og i 1923, i 1924, i 1926, 1927 og 1928 kunde de Konservative stemme for de normale Budgetter, der blev opført. De kunde det ikke i 1929, da vi stod i Forhandling i Folketinget om Forsvarsordningen, og Landstinget ikke en Gang havde haft Tid til at behandle den. Det ærede Medlem fortæller her i Aften som saa mange Gange før, at det